

618

Διαθήκη

φ. 327ν

/ Φ 355

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ ἐν μηνὶ Ἀπριλίου 2/ μὲ ἐξανάκραξε /.../ ὁ κύρ Γ[εώργης Κουρ] / λέτης νὰ τοῦ ποιήσων τὴν μπαροῦσαν δια-
 θήκην κόβγοντας τὶς ἄλλες διαθῆκες ὁποῦ τοῦ ἐπ[] πρὸ καιροῦς νὰ εἶναι
 λέγειν κομμένες καὶ ἄκερες νὰ μὴν ἀξίζου ὡσὰν νὰ μὴν ἐθέλασιν γενῇ π[ώ] / ποτε
 πάρεξ ἐτούτην ποὺ κάνει τὴν σήμερον νὰ ἔχην τὸ κύρος καὶ ἀνέκοπτον σὲ ὅ,τιν πα-
 / ραγγεῖλει. "Οθεν εὐρισκόμενος ὁ αὐτὸς κύρ Γεώργιος εἰς τὸ σπίτιν τοῦ υἱοῦν του
 τοῦ κύρ Βασίλη κατὰ / κοιτος ἀσθενῆς μὲν τῷ σώματιν εἰ δὲ στὸ νοεῖν σῶος καὶ
 εἰς τὴν γλῶττα καθαρά πρὸς λαλιὰ εἶτα / λέγειν πῶς ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν χριστια-
 νοῖς τὴν ἐν Κυρίου ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συγχώρεσιν / ἦτοιν ζητεῖν καὶ αὐτὸς
 τὰ ὅμοια παρ' αὐτῶν ἀφήνει δὲ ὁλωνῶν του τῶν παιδιῶν τὴν εὐχὴν τοῦ ἁ / φέντην
 τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικήν του ἔπειτα λέγειν πῶς ἀφήνει
 τῆς θυγατέρας του / τῆς Λαμπρινῆς ἀπὸ τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφι ὁποῦ ἔχειν στὶς
 Προσάρες τὸ σύνμπλιο τῆς Μαργαρίτας τοῦ Μπάκα / λου νὰ ἔχην ἡ αὐτὴν Λαμ-
 πριανὴ τὸ ἓνα τρίτον ἀπὸ τὸ αὐτὸν ἀμπέλι καὶ χωράφι νὰ τὸ καρποτρώγην ἕως /
 τὴν ζωὴν της καὶ ἀκόμη καὶ τοὺς λάγκους ποὺ εἶναι ἐκεῖ νὰ εἶναι καὶ αὐτὲς τῆς
 αὐτῆς Λαμπρινῆς νὰ τὶς καρποτρώγην / καὶ αὐτοὺς ἕως τὴν ζωὴν της ἀκόμη ἀφήνει
 της καὶ τὸ μικρὸ σπιτάκι ὁποῦ εἶναι ἐκεῖ σιμὰ ἐκεῖνο ποὺ ἔκτι / σε ἀτός του καὶ νὰ
 πάρη καὶ ἀπὸ τὸ τρανὸ σπίτιν κομμάτιν ἕως τὸ δοκάρι τὸ σκαμνιένο μὲ τὴν κοντε-
 τζι / ὁ ἐτούτην τῆς τὰ ἀφήνει νὰ τὰ τρώγην ἕως φόρου ζωῆς της καὶ ἀποθανώντας
 της θέλει λέγειν ν' ἀπομείνου / εἰς τὰ χέρια τοῦ υἱοῦ του τοῦ Βασίλη ὁποῦ τοῦ ἀφήνει
 καὶ ἐκεῖνου ἀπὸ τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τὰ δύο τρίτα / καὶ τὸ μεγάλο σπίτιν ν' ἀνοίξην
 πόρτα ἀπὸ τὸ μέσαν ἀπὸ τὸ σπίτιν ποὺ ἔγώρασεν ἀπὸ τοῦ Κουρ / λέτην διὰ νὰ μὴν
 παζάρην τὴ Λαμπινὴ καὶ ἂν ἴσως καὶ ὁ αὐτὸς Βασίλης ἤθελε πειράζειν τὴν Λα / μ-
 πριανὴ νὰ μὴν τῆς δώνη τὸ δίκαιόν της ἐκεῖνον ὁποῦ τῆς κίζειν νὰμποροῦ νὰ τὸ
 μοιράζου νὰ παίρ / νη ἡ Λαμπριανὴ τὸ τρίτον καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζη νὰ τὰ κάνη ὡς
 θέλει καὶ βούλεται λέγοντας ἔτζιν / ὅτιν τὸ αὐτὸν πρᾶμα καθὼς εὐρίσκεται μὲ τὰ
 χωράφια του νὰ τὸ κάνη ὁ αὐτὸς Βασίλης καὶ νὰ / παίρνη τὴν Λαμπριανὴ τὴν ἀδελ-
 φὴν του εἰς τὸν καρπὸν ὄντα γενῇ νὰ παίρνη τὸ δίκαιόν της / ὡς ἄνωθεν καὶ ἂν
 ὑπάγην καὶ κάτζη καὶ εἰς τὸν σπιτάκιν ὁποῦ τῆς ἀφήνει νὰ ἔχην ἐξουσία / νὰ μπάινη
 μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν ἀμπέλι νὰ παίρνη σταφύλια καὶ νὰ παίρνη καὶ νερόν ἀπὸ τὸ

πη / γάδι νὰ πορεύγεται καὶ νὰ πορεύγουνται ἀγαπημένα ὡσὰν καλὰ ἀδελφια νὰ νο-
μι / νάρεται ἕναν τ' ἄλλο ἀκόμη ἀφήνει τῆς Λαμπρινῆς καὶ τὸ σπῖτι πού ἔχει ἐδῶ
στὸ Νέο Χωριὸ / τὸ σύνμπλιο τοῦ μαστρὸ Γεώργην τοῦ Γιακουμῆ καὶ ἀκόμη ἀφήνει
τῆς καὶ τὶς δύο ἀγελάδες ὅ / πού ἔχειν μὲ τὸν αὐτὸν μαστρὸ Γεώργην τοῦ Γιακουμῆ
τὴν μπάρτην τοῦ ἀκόμη λέγειν πῶς / ἡ θυγατέραν τοῦ ἡ Ἐρήνη ὄντες ἐπαντρεύτην
ἐπῆρε τὸν σπῖτιν τοῦ καθὼς ἦτονε μὲ τὶς μασα / ρίες τοῦ καὶ μὲ πᾶσα πρᾶμα ποῦτονε
μέσαν καὶ ἔτζι δὲν τῆς χρεωστεῖν τίπετις καὶ νὰ μὴν ἔχη / νὰ κάμη εἰς κανέναν μόνον
ἢ νὰ γυρέψῃ κανένα δικαίωμα ἔτι ρωτηθεῖς / παρ' ἐμοῦ / τοῦ νοτα / ρίου / εἰ ἔχη
παρὰγγεῖλῃ τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχὶν εἰ μὴ / ἡ παρὼν τοῦ διαθήκη θέλει εἴσται
ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην καὶ τὰ ἐξῆς παρακαλῶ / τας καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες
οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος.

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος μάρτυρας ὡς ἄνωθε. —

/ — Γεώργη Σουμμαρίπας μαρτυρᾷ τὰ ἄνωθε :—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

619

Κουντουβερνία

φ. 328^Γ

/ Ἐβγαλμένο Φ 356

/ [+Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θε]οῦ ἡμῶν ἀμήν. 1686/ Μαρτίου 28/ τὴν σή-
μερον ἐνεφανίστησαν εἰς / [τὴν μπάρρη]σία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοταρίου τὰ
κάτωθεν δύο μέρη τὸ ἐν μέρος ὁ μισέρ / [Ἄνγγε]λος Σουμμαρίπας τὸ δὲ ἕτερον
μέρος ὁ κύρ Ἀντριέλως τοῦ Ἰωάννη Τατριολάκη οἱ ὅ / ποῖοι πέφτουν εἰσὲ συνί-
βασιν κουντουβερνίας παντοτινῆς ἡγουν ὁ ἄνωθεν / μισέρ Ἄνγγελος λέγειν τὸ πῶς
νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἕνα κομμάτιν ἀμπέλι πα / λαιὸ μ' ἐλιές ρίζες μέσαν
μὲ τὴν ληνὸν τοῦ καὶ μὲ τὸ πηγάδι τοῦ καὶ μὲ μιτάτον / μέσαν καὶ μὲ δύο συκιές
καὶ ἐρινιά εἰς τὴν τοποθεσία στὸ Σανκρὶ λεγόμενον / στὰ Σκεβιριά τὸ ὅποιο τὸ δίνει
καὶ παραδίνει τὸν ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ ἄνω / θεν κύρ Ἀντριέλου οὐ διὰ μισάρικον
παντοτινὸν μὲ τὶς μόδους καὶ κοντετζι / ὄνες τὶς κάτωθεν. Ἦγου ὁ αὐτὸς Ἀντριέ-
λος ὑπόσχεται καὶ ἀπομείνει ὅτιν τὸ / αὐτὸν ἄνω εἰρημένον πρᾶμα νὰ τὸ φυτέψῃ
ἀμπέλι ὅπου γίνεται ἀμπέλι καὶ / ὅπου δὲ γίνεται ἀμπέλι καὶ ἀπομείνει χωράφιν νὰ
εἶναι κρατημένος νὰ τὸ δουλεύῃ / καὶ νὰ τὸ σπέρνῃ χειμωνικὸν καὶ καλοκαιρινὸν
καὶ νὰ [[τὸ]] καταβολεύῃ / τὸ ἀ / μπέ / λι / καὶ νὰ τὸ δου / λεύῃ στὴν ὥραν